

Được dự án Hỗ trợ nông nghiệp các bon thấp (LCASP) Trung ương hỗ trợ 1 máy tách phân 2 chức năng, vừa cố định vừa di động, ông Nguyễn Hải Đảo ở xã Ân Tường Tây (huyện Hoài Ân, Bình Định) vừa giảm tải cho hầm biogas phục vụ trang trại nuôi 2.000 heo nái sinh sản của mình, vừa giúp giảm tải hầm biogas cho 30 trang trại chăn nuôi heo tập trung khác ở trong vùng.

Máy tách phân di động đã thể hiện vai trò giải quyết ô nhiễm môi trường chăn nuôi trong cộng đồng rất hiệu quả.

Sau một thời gian sử dụng máy tách phân, ông Nguyễn Hải Đảo tỏ vẻ rất hài lòng khi nói về hiệu quả kép của chiếc máy này: "Sau khi sử dụng máy tách phân, hầm biogas 6.000 khối phục vụ

Một máy tách phân, hàng chục trang trại chăn nuôi hưởng lợi

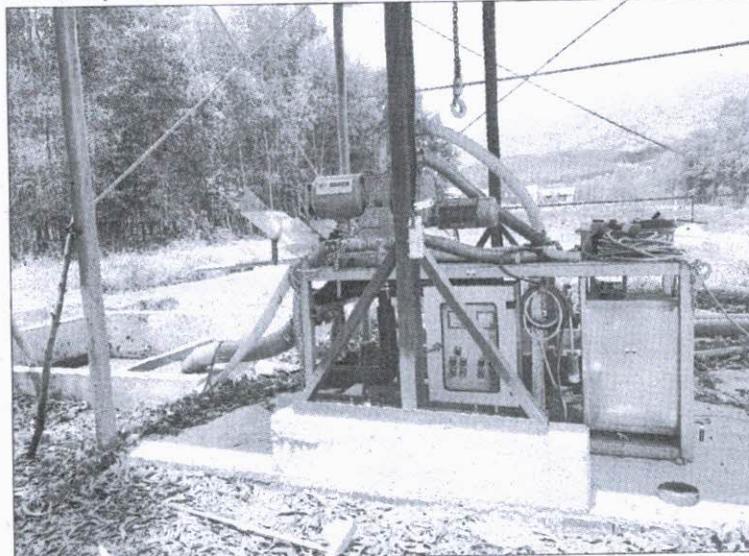
ký phục vụ cho 30 gia trại, trang trại chăn nuôi heo tập trung khác trong vùng, ai nấy cũng hài lòng".

Theo ông Đảo, chiếc máy tách phân được ông đặt trước hầm biogas. Trước khi phân heo được xả xuống hầm biogas thì được chứa lại trong hầm trung chuyển. Hầm trung chuyển phải được xây dựng đủ lớn để vừa với công suất của máy. Nếu hầm nhỏ quá thì máy hút chỉ hoạt động dăm mươi phút đã cạn hầm.

"Hiện hầm trung chuyển của tôi có thể chứa hơn 30 khối, chứa 2 – 3 ngày mới đầy. Khi hầm trung chuyển đã đầy thì máy tách phân hoạt động liên tục 2 giờ đồng hồ mỗi cạn hầm. Sau khi phân heo qua máy tách, nước thải chảy vào hầm biogas để biến thành khí gas, xác phân nằm lại được vắt khô để sử dụng bón cho cây trồng. Xử lý đúng quy trình thì cứ 3 ngày máy tách phân hoạt động 1 lần để đạt hiệu quả cao nhất, nếu để lâu hơn phân tách không hiệu quả, bởi khi ấy phân đã nhão, nát ra", ông

1 xe tải được trang bị giàn ròng rọc để cầu máy tách phân phục vụ cho 30 trang trại nuôi heo khác trong vùng đã đăng ký. Khi nhóm hộ chăn nuôi không có

gas để biến thành khí gas phục vụ cho chất đốt, sau đó nước hóa trong, sử dụng tươi cho cây trồng rất tốt, côn xác phân được ông Đảo chở về vắt khô để tiêu thụ,

Máy tách phân được đặt trước hầm biogas của trang trại nuôi 2.000 heo nái sinh sản của ông Nguyễn Hải Đảo

nhu cầu thì máy được đặt tại trang trại của ông Đảo để phục vụ trong hầm biogas của ông.

"Nhóm hộ chăn nuôi gồm 30

ông Hùng nói.

Mặc dù sau khi đã được tách, phân heo có thể bón cho cây

trồng rất hiệu quả nhưng lâu nay nông dân miền Trung ít sử dụng, bởi nghĩ trong phân heo lượng đạm quá cao nên bón cho cây trồng không tốt.

"Thực sự phân heo sau khi được tách ra lượng đạm trong phân chỉ còn khoảng 30%, ngang trong phân bò, nên bón cho cây trồng rất tốt. Thậm chí nếu sau khi tách phân được Ủ thì sử dụng còn tốt hơn phân bò. Ở miền Nam hiện nông dân dùng phân heo sau khi qua máy tách rất nhiều. Họ đến tận trang trại mua 1 khối đến mấy trăm ngàn, tự hút tách rồi chở đi, khi phân khô bán đến cả triệu đồng 1 tấn. Nhưng ở miền Trung thì chưa có mấy ai dùng, họ sẵn sàng dùng 1 tấn phân hữu cơ có giá đến 5 – 7 triệu đồng, trong khi phân heo sau khi tách chỉ vài trăm ngàn đồng 1 tấn nhưng họ không sử dụng, nguồn phân heo ở miền Trung còn đang bị hoang phí", ông Nguyễn Hải Đảo phân tích.

DINH THUNG - LÊ KHÁNH

Đảo tó vè rất hãi lồng khi nói về hiệu quả kép của chiếc máy này: "Sau khi sử dụng máy tách phân, hầm biogas 6.000 khối phục vụ cho trang trại nuôi 2.000 con heo nái sinh sản của tôi được giảm tải thấy rõ, sau khi phân được tách dùng để bón cho cây trồng rất hiệu quả. Ngoài phục vụ cho trang trại của mình, tôi còn đăng

phản hoạt động 1 lần để đạt hiệu quả cao nhất, nếu để lâu hơn phân tách không hiệu quả, bởi khi ấy phân đã nhão, nát ra", ông Đảo chia sẻ.

Theo ông Đào Văn Hùng, Phó Giám đốc Sở NN-PTNT Bình Định, trước khi được Dự án LCASP Trung ương hỗ trợ máy tách phân, ông Nguyễn Hải Đảo đã cam kết mua

nhu cầu thì máy được đặt tại trang trại của ông Đảo để phục vụ trong hầm biogas của ông.

"Nhóm hộ chăn nuôi gồm 30 trang trại chăn nuôi tập trung trong vùng không có máy tách phân, khi hầm biogas của họ đầy, có yêu cầu thì ông Đảo đưa máy đến hút, tách phân. Sau khi tách, nước được trả lại hầm bio-

ông Hùng nói.

Mặc dù sau khi đã được tách, phân heo có thể bón cho cây

Trung còn đang bị hoang phí", ông Nguyễn Hải Đảo phân tích.

ĐINH THUNG - LÉ KHÁNH

"Bình Định vừa bán cho miền Bắc khoảng 20 tấn phân heo sau khi tách. Họ mua về ủ, sau đó phơi trộn với các thành phần nguyên liệu, đa lượng phù hợp với từng loại cây trồng sau đó trở thành phân hữu cơ chuyên dụng cho cây lúa, cây cà phê, cây diêu...", ông Đào Văn Hùng.

Cô Dạ Hương kinh mến!

Cháu là đứa con trai gánh vác sứ mệnh. Sứ mệnh dù thử, từ ông bà nội và ba mẹ, cứ nhét nhét nhét vào đầu cháu từ khi cháu còn bé. Như mọi đứa con trai của đất học, đất cổ, đất một thời là đất thần kinh, cháu chỉ mỗi việc học học và học.

Hiện nay cháu đã đứng vững ở Sài Gòn, vợ cháu là người Sài Gòn, hai đứa con của cháu sinh ra ở Sài Gòn. Dù vậy, dù ông bà nội của cháu đã không còn, nhưng ba mẹ cháu đã thay ông bà nhét nhét vào đầu con trai cháu những nghĩa vụ và sứ mệnh. Nghe không dã kinh hoàng rồi cô.

Không biết cô có biết nhiều về quê của cháu không? Nếu cô có đi qua và cô nên đi qua rồi đi lại. Để chi? Để thấy ở đó có những khu lăng mộ mà cháu chỉ có thể nói là kinh hoàng.

Miền Trung đất hẹp, nổi tiếng vì đất hẹp, bão lụt, cũng nổi tiếng luôn. Nhưng sao đất hẹp với người sống mà không hẹp với người chết? Cháu thấy ngược đời, cứ đua nhau xây thêm, xây lên, hoa văn rồng phượng ngê ngiego. Có những gia tộc bỏ ra cả tỷ để làm khu lăng cho nổi bật đó cô.

Vợ cháu không muốn về quê chồng nhiều, cháu thông cảm. Quá xét nét câu nệ, bây giờ còn phong kiến hon cả ngày xưa hay sao ấy. Bây vè quá đi. Còn con trai sứ mệnh dòng họ của cháu thi năm nay mới vào lớp 6, nó chưa biết gì mà chỉ biết ngắn ngắn ngắn. Mạ cháu đỡ thừa do mẹ nő

dangannga@gmail.com

nhồi nhét. Cháu vì chữ hiếu cháu không cãi nhung nếu con của cháu đi du học và thành người nước khác thi sao?

Cội rễ là thiêng liêng. Nhưng để níu con người ta hướng về, quay về là phải thay đổi, làm cho con người văn minh lên chứ không đi giật lùi như thế. Cháu quan niệm không sai, nhưng cháu có quá nhiều chướng ngại phải vượt.

Cứ cái đà lăng tẩm buồn cười thế đó, cháu không hứa hẹn cháu sẽ trung thành với quê. Cháu có đáng trách không cô?

Cháu thán mến!

Cô đọc thấy sự bức xúc ghê gớm của cháu khi nói về chuyện đứa đòi lăng tẩm nhà mồ ở quê cháu. Chứng như là cháu đang phản nội.

Cô có đi qua nhiều miền quê trong cả nước. Ở miền Bắc chuyện mồ mả có đua chen, nhưng không lộ liễu phô phang khó chịu quá mức. Ở Nam Bộ đất riêng tư rộng, phần lớn mồ mả trong vườn nhà ruộng nhà của người ta, có khang trang, có đắp điện thêm nhưng cũng tạm coi được, không sôc.

Duy ở miền Trung, đi tàu hỏa qua những đồng cát màu kem, miên man mõ, buồn khôn tả. Và ở Huế, Huế là nơi có nhiều khu mộ hoành tráng hon cỡ. Chắc bây giờ đã như cháu nói, phô phang kinh hoàng, tốn kém kinh hoàng, hả hê kinh hoàng và xin lỗi, cũng kệch cỡm kinh hoàng.

Cô nhớ một bà chị giáo viên họ hàng xa bên chồng

cô, người Huế. Chị ấy bị ông chồng già trưởng đến mức sang thế kỷ 21 rồi mà không được dùng gas, phải dùng bếp dầu và bếp củi (củi trong khu vườn rộng hàng ngàn m²).

Tưởng chí này sẽ âm thầm vùng vẩy để văn minh, không ngờ, khi con gái (đã có bằng đại học) tiễn người yêu đi làm cao học ở Úc, chị ấy phải vào Sài Gòn cùng con để canh nô, không cho đi qua đêm với người yêu. Chao ôi, thật là đời lúa xứng đôi, chồng phong kiến vợ cũng phong kiến nốt. Đơn cử để cháu thấy, Huế là nơi người ta hay tự hào truyền thống nhưng không ít người sống một cách buồn cười vậy đó.

Cháu sẽ phải gánh vác dù không gánh nặng như ba mẹ mong muốn. Vẽ lăng mộ, người ta đua nhau không đua, tội gì bỏ tiền để mang tiếng nợ kia. Ai kêu ca sao mặc, mình cứ quan niệm đúng đắn, văn minh, hướng tới văn minh và vận động, nhưng người thế hệ của cháu rồi bỏ hon thua xét nét qua những thứ vô nghĩa ấy đi. Một thế hệ phục dụng quá khứ một cách cục đoan, đến cháu là phải khác, và đến con của cháu, chắc sẽ cân bằng.

Vợ cháu có thể không thuộc về thế giới giật lùi quê cháu. Nhưng cháu thi không thể cởi nó ra như cởi áo được. Bình tâm, đi và về, chăm sóc ba mẹ, và vẫn chăm sóc mồ phần tổ tiên ông bà cha mạ theo cách của mình, túi tiền của mình.

Lâu dài, không ai bắt cháu thế nợ thế kia được, dùng quá chán nản, bức bối, vùng vằng. Yên tâm, rồi đâu sẽ vào đấy. Quê quán là chỉ có một và thiêng liêng, hãy dạy con, răn con, rằng ở đâu con vẫn là khách, con phải là người Việt Nam có cội nguồn thì mới được coi trọng.

DẠ HƯƠNG